

Nhớ Người Chiến Sĩ Vô Danh

*Bao năm qua tôi vẫn nhớ đến anh,
Những người chiến sĩ vô danh, rất trẻ.
Hành trang gói theo: tình thương vồn vẹn,
Vì non sông nguyện dâng hiến cuộc đời.
Vai ba lô trĩu nặng vội lên đường,
Dù biết trước hiểm nguy đương chờ đợi.
Nhịp quân tiến mù tung trong gió bụi,
Bao hiểm nguy vẫn thách thức tử thần.
Dấu mai này có vị quốc vong thân,
Vẫn kêu dưng tròn phận dân nước Việt.
Các chiến sĩ, những người trai tuấn kiệt,
Một ngày nào trả hết nghiệp binh đao.
Người về quê, máu đãm ướt chiến bào,
Kẻ đất mẹ chôn sâu đời vĩnh viễn.
Thương binh tử, ngậm ngùi sau cuộc chiến,
Đùm bọc nhau trong túng thiếu, lâm than.
Tháng Tư Đen, sụp đổ cả miền Nam,
Thân bại tướng, không hàng, đành tuân tiết.
Tù cải tạo cam chịu bao khắc nghiệt,
Đói triền miên và tật bệnh giết dần.*

*Nơi đất người, xây dựng lại từ đầu,
Đời no ấm vẫn thấy sâu ghê gớm.
Nỗi nhục nhã, không lúc nào nguôi hận,
Chỉ kiên cường theo ngày tháng lê thê.
Bao nhiêu năm, vẫn áp ủ hện thê,
Sài Gòn hồi, ngày về - Xuân Như Ý (*).
Chiến tranh cướp bao đời trai hao hủy,
Nghĩa trang buồn nơi an nghỉ nghìn thu.
Mộ bia anh, không nhang khói, trùng tu,
Dù khi thác vẫn là tù cấm cố.
Vì thương lính, rất hận loài Cộng đố,
Góp sức mình tiêu diệt lũ ác nhân.
Tiếp tục con đường anh đã âm thầm,
Quyết chiến đấu đến tận cùng sinh lực.
Ngày nào đó thế thời xoay mệnh nước,
Khi quê hương mạch sống được khơi mầm.
Sử Việt Nam xin trân trọng ghi ân,
Tôn vinh những anh hùng vô danh ấy...*

*Nguyễn P. Thúy
December 09, 2009*

() Bài Xuân Như Ý trong thi tập Cõi Lòng của tác giả Vinh Nhất Tâm*

XUÂN NHƯ Ý

Đã lâu lắm ta quên rồi thiệp Tết!
Bởi vì Xuân, Xuân chỉ đến trong lòng
Chớ trời Tây còn đang phủ tiết đông
Xuân không có lấy chi mà viết thiệp?

Ta thầm nguyện đến khi nào có dịp
Trở về nơi cố quốc đón tình thân

Cùng muôn dân nghe pháo nổ rền vang
Xuân Như Ý cùng nhau đi hái lộc.

Trời xú lạnh đón xuân càng cô độc
Chiều ba mươi càng nhớ... thấm niềm đau
Thiếu rừng người tập nập nối chân nhau
Ai sắm sửa, đâu ba mươi, chợ Tết?

Đúng là thế! Mùa đông buồn da diết
Lạnh bao trùm theo từng bước chân đi
Trong mênh mông của lục địa Hoa Kỳ
Xuân không có lấy chi mà chúc hỉ?

Màu tuyết phủ Xuân đâu còn đủ ý
Cây trơ cành, sương phủ trắng như băng
Cả lời thơ còn đâu nghĩa nồng nàn
Trong thiệp Tết, chúc em ngày năm mới.

Xin em đợi vào mùa Xuân Sẽ Tới
Hoa “Nhân Quyền” nở rộ khắp quê hương
Ta cùng em về thăm lại phố phường
Đưa em viếng Thăng Long thành cổ kính.

Ở một nơi uy nghiêm đầy tôn kính
Vị anh hùng từng rạng rỡ trời Nam
Vua Quang Trung, năm Ất Dậu đón xuân
Khi trên mảnh ruộng bào đầy thuốc súng.

Rồi em sẽ lạc quan tìm ý sống
Một trời xuân tươi đẹp của muôn hoa;
Tết thiêng liêng, vạn vật sống chan hòa
Nơi đất Mẹ mới là **Xuân Như Ý**.

(Những mùa Xuân viên xú (76-20...))